

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie skazanej **M. W.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 9 marca 2023 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanej
od wyroku łącznego Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu
z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt VIII K 255/17
na podstawie art. 537 § 1 i 2 k.p.k.

**uchyla zaskarżony wyrok łączny i przekazuje sprawę do
ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań-Stare
Miasto w Poznaniu.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt VIII K 255/17, Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu na mocy art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 3 k.k. połączył kary ograniczenia wolności orzeczone wobec skazanej M. W. wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto

i Wilda w Poznaniu z dnia 17.03.2016 r. o sygn. akt VI K 1371/15 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu z dnia 7.06.2016 r. o sygn. VIII K 202/16 i wymierzył jej karę łączną 2 lat i 3 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem pracy społecznej po 20 godzin miesięcznie, wskazując, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w jednostkowych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu.

Wyrok łączny nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 1 listopada 2017 r.

Kasację od tego orzeczenia wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżył je w całości na korzyść skazanej i zarzucił:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego - art. 86 § 1 k.k. (*w brzmieniu obowiązującym w dacie orzekania*), polegające na orzeczeniu kary łącznej 2 lat i 3 miesięcy ograniczenia wolności, tj. powyżej górnego progu przewidzianego w powyższym przepisie”.

Podnosząc powyższe, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu Poznań-Stare Miasto w Poznaniu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Charakter zaistniałego w sprawie uchybienia uprawniał do uwzględnienia kasacji w całości w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

W brzmieniu z daty wydania zaskarżonego wyroku przepis art. 86 § 1 k.k. stanowił, że sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Wobec tego przy łączeniu kar ograniczenia wolności wymierzonych wyrokami Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 17.03.2016 r. o sygn. akt VI K 1371/15 i Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu z dnia 7.06.2016 r. o sygn. VIII K 202/16 możliwe było orzeczenie wobec M. W. kary łącznej ograniczenia wolności w granicach od roku i 8 miesięcy do lat 2. Nie ulega zatem wątpliwości, że orzekając karę łączną ograniczenia wolności w wysokości 2 lat i 3 miesięcy, Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu

dopuszczył się rażącego, mającego istotny wpływ na treść wyroku, naruszenia art. 86 § 1 k.k.

Niezależnie od tego uchybienia, w części motywacyjnej kasacji jej autor słusznie zwrócił uwagę, że dokonując postanowieniem z dnia 24 października 2017 r. sprostowania tego wyroku w trybie art. 105 § 1 i 3 k.p.k. poprzez dopisanie do wymiaru kary art. 91 § 3 k.k. Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu nie konwalidował zaistniałego uchybienia normie art. 86 § 1 k.k.

W tym stanie rzeczy należało uchylić zaskarżony wyrok łączny i sprawę M. W. przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań-Stare Miasto w Poznaniu, który wyda orzeczenie zgodne z prawem.

ał